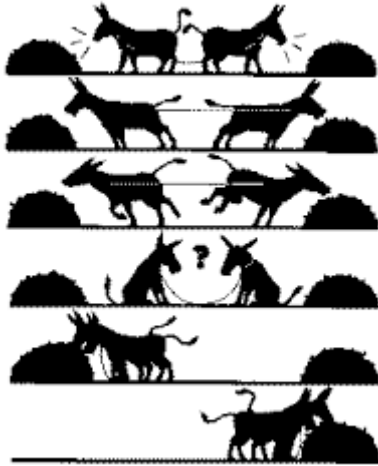

فیض عیسی مسیح خداوند مان، محبت خدا و متحد روح القدس، با همه شما باد،

عید تثلیث

اول قرن‌تینان ۱۳ ، ۱۱ - ۱۳

در خاتمه، ای برادران من، خداحافظ. برای رشد و تکامل خود بکوشید. به آنچه می‌گویم توجه نمایید: با یکدیگر مدارا کنید و در صلح و صفا به سر برید و خدا که منشأ محبت و آرامش است، با شما خواهد بود. 12 با بوسه مقدّسانه به یکدیگر سلام گوید. 13 تمام مقدّسین به شما سلام می‌رسانند. فیض عیسی مسیح خداوند، محبت خدا و متحد روح القدس، با همه شما باد، آمین.

در یک جمعیت کلیسا، یک جنگ بزرگ فضا را ملتهب کرده بود. در ابتدا این جدال در مورد سبک موسیقی بود، اما بعد از آن چیز دیگر اضافه شده بود: بعضی از همین اعضای کلیسا عقیده متفاوت در مورد سبک عبادت داشتند، بعضی از آنها هم دیدگاه متفاوتی در مورد خطبه داشتند، بالاخره دعوا آنقدر بزرگ بود که هیچ کس نمی‌توانست آن را تحمل کند. افرای از اعضای کلیسا آنقدر

عصبانی بودند که کلیسا را ترک کردند و گفتند «هیچ وقت نمی‌خواهم برگردم» پولس رسول یک ستیز شبیه آن با اجتماع قرن‌تینان داشت. آن ستیز او را شخصاً تحت تأثیر قرار داد، و او را ناراحت کرد. در عین حال هیچ سازشی ممکن نبود. و بعد از آن این بدرود مخصوصاً از پولس می‌آید.

« با یکدیگر مدارا کنید و در صلح و صفا به سر برید ..... با بوسه مقدّسانه به یکدیگر سلام گوید. »
میتوانی آن خداحافظی را تصور کنی؟ بعد از یک ستیز بزرگ ناگهان برادر یا خواهر خودت را ببینی که نزدیک شما است. و همین کسی است که شما را ناراحت کرد. و آآن شما باید او را بوس کنی! همین بوس در زمان کلیسای قدیم علامت معروفی بود. به همین دلیل پولس آن بوس را مقدس نامیده است. با آن بوس اعضای کلیسا نشان می‌دادند که با یکدیگر اشتراک دارند. آن بوس یک علامت عشق و همبستگی بود و با این بوس روشن بود که اعضای کلیسا در جسم عیسی متحد بودند. اما چه اتفاق می‌افتد اگر این کار ممکن نباشد؟ چه اتفاقی می‌افتد زمانی که نفرت و تقبیح در کل جمعیت نفوذ کرده است. چه اتفاقی می‌افتد در موقعی که عشق و اتحاد ممکن نیست؟ و هم چنین ممکن نیست که انسان‌های متفاوت بتوانند با یکدیگر مراوده کنند؟ در آن موقع ممکن نیست انسان دشمنش را ببیند. چه برسد به آنکه او را ببوسد! منظور پولس این نیست که انسان‌ها بتوانند همه تضادها را تنها با یک بوس حل کنند. چنین چیزی غیر طبیعی و غیر واقعی خواهد بود. با این خداحافظی کوتاه، پولس از شما نمی‌خواهد که ما همه تصادها با یک بوسه کنار بگذاریم. در عوض، کلمات او ما را به چالش می‌کشد تا با دیگران مقابله کنیم. او ما را به چالش می‌کشد، برای صحبت کردن با شخصی دیگر. او ما را به چالش می‌کشد به دنبال صلح! با این کلمات، پولس تمام درگیری‌های گذشته را توجیه می‌کند. و تأیید می‌کند که ما مسیحیان هنوز در بهشت نیستیم به همین دلیل ما همیشه بخشی از این جهان هستیم. به همین دلیل است که ما همه مشکلاتی را که دیگران در این دنیا دارند، با هم به اشتراک می‌گذاریم. زندگی ما به عنوان مسیحیان به طور پیوسته بهتر و بهتر نمی‌شود، اما مسیر مسیحیان و کلیسا با صدمه، ناامیدی و اختلاف استوار شده است. کسی که در چنین اختلافاتی قرار دارد، در ابتدا فقط چیزی را که صدمه می‌زند، می‌بیند. حتی اگر این موضوع کوچک باشد، آنقدر بزرگ می‌شود که تمام زندگی‌اش را اشغال می‌کند و مثل سرطان تمام روابط را از بین می‌برد. این وضعیت ناامیدکننده

است. در تصویر بالا می‌توانید ببینید چه چیزی در آن حالت اتفاق می‌افتد. در عکس بالا ما دو الاغ را می‌بینیم. هر یک از آنها یک غذا در مقابلش دارد. هر یک از آنها برای رسیدن به غذای مقابلش تلاش می‌کند. او نمی‌تواند این کار را بکند، چون همکارش مانع کار اوست. این دو الاغ در واقع با هم متصل هستند، هر دو آنها در همین وضعیت هستند، این بدان معنی است که آنها نمی‌توانند به مقصد خود برسند. دلیل این است که هر دو الاغ به طور هم‌زمان در جهت مخالف می‌کشیدند. آن الاغ‌ها به اشتباه فکر کردند باید همسایه‌اش را شکست دهد تا بتواند به هدف برسد. آنها مبارزه می‌کنند تا زمانی که قدرت آن‌ها به پایان برسد. اغلب می‌بینیم که همین کار اتفاق می‌افتد. مهم نیست که چه اختلافی است، هر کسی به این عقیده هست که خودش تنها شخص درست است. همه‌ی انسان با همدیگر مبارزه می‌کنند تا زمانی که قدرت آن‌ها به پایان برسد... متأسفانه بسیاری از مردم فقط در همین نقطه هستند! به طور کامل خسته شده‌اند زیرا آنها در مبارزه با یکدیگر شکست خوردند.. و در نهایت، هیچ‌کس به هدف خود نرسیده است. دو الاغ در تصویر ما این کار را برای اولین بار انجام می‌دهند. بلاخره آنها یکدیگر را در نقطه‌ی مرکز ملاقات می‌کنند. در آنجا ناگهان درک می‌کنند که هدف یکسان دارند. اما پس از آن مانند اعضای کلیسای پولس بودند. یکی پس از دیگری، یک نفر دیگری را دید. بله، دیگران را مشاهده کرد! و همچنین شروع به گفتگو با یکدیگر کردند. الاغ‌ها در وسط می‌نشینند و کشف شگفت‌انگیزی می‌کنند. این است که آنها هر دو هدف مشابه را دنبال می‌کنند... حتی اگر این هدف در ابتدا در جهت مخالف قرار گیرد. با کشف این که آنها واقعا یک چیز را می‌خواهند، این تنها گامی کوچک برای سازش واقعی است. در نهایت، شگفت‌آور است که غذای الاغ دیگر فقط به همان اندازه خوشمزه است. توصیف پولس به قرن‌تیاں شبیه آن مثال الاغ‌ها است. مسیر مسیحیان دقیقا یکی است. او می‌خواهد توجه‌ی ما را به تصویر بزرگ جلب کند. او این را با اشاره به راه به سوی خداوند سه‌گانه می‌کند. اعتراف سه‌گانه خداوند امروز مرکز عبادت ماست. از آنجا که امروز جشن تثلیث است. با اشاره به این خدا از یک وضعیت درگیری، پولس نشان می‌دهد که چگونه خدا ما را بیرون از درگیری حرکت می‌دهد. اگر ما با یکدیگر اختلاف نظر داشته باشیم، باید پایه‌ای برای ادامه دادن داشته باشیم. اگر دو نفر با هم نزاع می‌کنند پس آنها به شخصی سوم احتیاج دارند که دست هر دو را بگیرد. خداوند کسی است که بالاتراز هر چیزی است. و دستش را به سوی تو دراز می‌کند. همانطور که دست خود را برای برادر یا خواهر تو دراز کرد. عیسی مسیح، به این معنی است، درب را بازکن برای این خدای زنده که گناه ما را از بین برد. به همین دلیل ما می‌توانیم گناهان همسایگانمان را ببخشیم. و روح القدس که در میان ماست، ارتباط و عشق را ایجاد می‌کند. او نه تنها ما را با خداوند متصل می‌کند بلکه ما را با همسایگانمان هم ارتباط می‌دهد. همانطور که شما را با کل کلیسا در جهان ارتباط می‌دهد. همه اینها را پولس به عنوان یک ضرورت مهم به ما می‌گوید، بلکه به معنای واقعی کلمه، نام خداوند سه‌گانه را به عنوان یک برکت در کلیسا بیان می‌کند. این بیشتر از یک بازتاب است. حضور زنده خداوند در این برکت وجود دارد. در غسل تعمید ما با نام خداوند سه‌گانه تعمید می‌گیریم. و در این وضعیت، پولس این را می‌گوید که از طریق غسل تعمید علامت خدا در ماست. پولس روشن می‌کند که همه ما از یک منبع و یک قدرت زندگی می‌کنیم. هنگامی که او از ما می‌خواهد که یک ذهنیت را داشته باشیم یا به بوسه مقدس یکدیگر احترام بگذاریم، اینها نه تنها کلمات خالی هستند، بلکه کلماتی هستند که تنها از طریق قدرت خداوند سه‌گانه در میان ما عمل می‌کنند. البته همیشه در میان ما مسیحیان اختلاف وجود خواهد داشت. روش‌های مختلف تفکر وجود دارد. فرهنگ‌های مختلفی وجود دارد، حتی در زبان عبادت، زبان‌های مختلفی وجود دارد. اما آنچه که ما را متحد می‌کند، خدای زنده است که به آن تعلق دارد و ما را برکت می‌دهد. در آگاهی از این خدا، که ما را در تمام تنوع ما برکت می‌دهد، می‌گوییم:

فیض عیسی مسیح خداوند، محبت خدا و رفاقت روح القدس، با همه شما باد، آمین.